

V Českém království

Ve XIV. století v důsledku české expanze došlo k odloučení Slezska od Polska a Slezsko se pak stalo se součástí Koruny království českého. Kozielský kníže Vladislav Bytomský byl prvním, kdo se svými bratry Jiřím a Siemovítem, v roce 1327 složil lenní hold českému králi Janu Lucemburskému. Je sice pravdou, že jejich otec Kazimír složil lenní hold českému králi Václavovi II. již v roce 1289, ale Václav byl v té době současně i panovníkem Polska. V okamžiku, kdy lenní hold Čechům skládal Vladislav, již v Polsku reálně vládnul a pomýšlel i na korunovaci Kujavský a Malopolský kníže Vladislav Loketek. V důsledku podřízení dalších slezských knížectví Čechům museli slezští Piastovci kromě nutnosti se účastnit válečných výprav českých panovníků a povinnosti navštěvovat pražský dvůr, také respektovat rozhodnutí, která na základě českého práva vydával český král.

Příkladem takového překvapivého rozhodnutí byla otázka dědictví Kozielského knížectví po Kozielsko-Bytomském knížeti Boleslavovi, který po své smrti v roce 1355 nezanechal žádné vlastní potomky. Dle práva polského mohl knížectví zdědit pouze muž, protože se k vládnutí v Kožle a v Bytomi chystal nejbližší mužský Boleslavův příbuzný, Těšínský kníže Kazimír. Ale podle českého práva mohlo dědictví probíhat také po ženské linii, a protože Boleslav měl sestru Eufemii, do boje o dědictví stanul také její muž, kníže Konrád Olešnický. Český král Karel IV. rozhodl, že ještě naposledy zohlední zvyky Piastovců vyplývající z polského práva, a souhlasil, aby část knížectví zdědil nejbližší mužský příbuzný - Kazimír Těšínský, který tak obdržel Bytomské knížectví, ale na znamení příchodu nových časů Karel IV. dále rozhodl, že Kozielské knížectví připadne muži sestry zemřelého knížete, a tak na kozielském trůně usedli knížata z Olešnice. Po smrti posledního opolského Piastovce v roce 1532 se celá Opolská oblast, v tom i Kozielské knížectví, stala nedílnou součástí českého státu, v jehož rámci pak procházelo následnými dějinnými událostmi. V XVI. století se České království stalo Habsburky řízenou provincií Rakouského císařství, v jehož hranicích muselo přečkat i takové pohromy, jakou byla třicetiletá válka v letech 1618-1648, v důsledku které přišla o život celá třetina obyvatel Slezska. Kozielská oblast zůstala součástí habsburského císařství až do roku 1741, kdy v důsledku prohrané války Rakušané ztratili Slezsko ve prospěch Pruska.